

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15.07.1997, sp. zn. 13 To 325/97, ECLI:CZ:KSHK:1997:13.TO.325.1997.1

Číslo: 52/1999

Právní věta: Podmínky pro rozhodnutí podle § 73a odst. 3 písm. a) tr. ř., že peněžitá záruka nahrazující vazbu obviněného případně státu, jsou splněny i v případě, kdy obviněný, který se záměrně nezdržoval ve svém bydlišti, aby se vyhnul doručení předvolání k veřejnému zasedání u odvolacího soudu, takže pokusy odvolacího soudu zastihnout ho byly neúspěšné a musel být vydán příkaz k zatčení, po tomto opatření sám odvolací soud navštívil a dobrovolně se zúčastnil veřejného zasedání. Přestože osoba, která složila peněžitou záruku, působila na obviněného, aby dodržel podmínky jejího přijetí, v případě, že obviněný tyto podmínky neplnil, rozhodne soud, že peněžitá záruka případně státu.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 15.07.1997

Spisová značka: 13 To 325/97

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Záruka peněžitá

Předpisy: 141/1961 Sb. § 73a odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 52

Podmínky pro rozhodnutí podle § 73a odst. 3 písm. a) tr. ř., že peněžitá záruka nahrazující vazbu obviněného případně státu, jsou splněny i v případě, kdy obviněný, který se záměrně nezdržoval ve svém bydlišti, aby se vyhnul doručení předvolání k veřejnému zasedání u odvolacího soudu, takže pokusy odvolacího soudu zastihnout ho byly neúspěšné a musel být vydán příkaz k zatčení, po tomto opatření sám odvolací soud navštívil a dobrovolně se zúčastnil veřejného zasedání.

Přestože osoba, která složila peněžitou záruku, působila na obviněného, aby dodržel podmínky jejího přijetí, v případě, že obviněný tyto podmínky neplnil, rozhodne soud, že peněžitá záruka případně státu.

(Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 7. 1997 sp. zn. [13 To 325/97](#))

Krajský soud v Hradci Králové zamítl stížnost J. L. a K. L. proti usnesení Okresního soudu v

Rychnově nad Kněžnou ze dne 15. 5. 1997 sp. zn. 2 T 177/95.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 29. 4. 1996 sp. zn. 2 T 177/95, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 4. 1997 sp. zn. 13 To 249/96, byl J. L. odsouzen pro trestné činy podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců nepodmíněně s výkonem trestu ve věznici s dozorem a za další trestné činy podle § 247 odst. 1 písm. a), § 251 odst. 1 písm. a) a § 250 odst. 1, 2 tr. zák. byl dále odsouzen k samostatnému trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti měsíců s výkonem ve věznici s dozorem.

V přípravném řízení byl J. L. vzat do vazby rozhodnutím Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 3. 6. 1995 a stejný soud rozhodl dne 7. 12. 1995 o přijetí peněžité záruky ve výši 60 000 Kč, kterou poskytli rodiče odsouzeného J. L. a K. L. a na jejím základě byl J. L. propuštěn z vazby na svobodu.

Napadeným usnesením ze dne 15. 5. 1997 sp. zn. 2 T 177/95 rozhodl okresní soud podle § 73a odst. 3 písm. a) tr. ř., že peněžítá záruka ve výši 60 000 Kč připadá státu. Svě rozhodnutí odůvodnil tím, že poté, co rodiče složili peněžitou záruku a jejich syn byl propuštěn z vazby na svobodu, v dalším řízení, zejména v řízení odvolacím, se nedostavoval ke krajskému soudu, přestal se zdržovat ve svém bydlišti, jeho pobyt nebyl znám, dopustil se další trestné činnosti a skrýval se, neboť byl hledán policií. Krajský soud také vydal příkaz k zatčení odsouzeného J. L. a odvolal jej poté, co se J. L. sám dostavil ke krajskému soudu a sdělil místo svého pobytu. Podle okresního soudu nesplnil odsouzený podmínky, za nichž peněžítá záruka byla přijata, a proto nezbylo, než rozhodnout o připadnutí peněžité záruky státu.

Proti tomuto usnesení podali včas stížnost rodiče odsouzeného J. L. a K. L., kteří záruku složili. Ve stížnosti uvedli, že si byli vědomi toho, že pokud syn nedodrží podmínky peněžité záruky, propadne záruka státu, avšak předpokládali, že soudní řízení proběhne do dvou měsíců a za tu dobu, že syna ovlivní natolik, aby stanovené podmínky dodržel. Spolu s odvolacím řízením se všechno protáhlo na delší dobu a vliv rodičů se rozmělnil. Obava z výkonu trestu vedla k tomu, že syn odešel z domovem a na domluvy nereagoval. Teprve v únoru 1997 se ho podařilo přesvědčit, aby navštívil krajský soud, kde také došlo k odvolacímu řízení, a nyní nastoupil i výkon trestu. Ztráta peněžité záruky by výrazně zhoršila finanční situaci, a proto je ve stížnosti na tuto skutečnost poukazováno a žádáno o kladné vyřízení.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnosti vyhovět nelze.

Skutečnosti uváděné v odůvodnění napadeného usnesení jsou správné, včetně okolností, za jakých byla přijata peněžítá záruka rodičů odsouzeného J. L., přičemž K. L. byla poučena o důsledcích, které mohou nastat v případě nedodržení podmínek přijetí peněžité záruky. Z obsahu spisu je pak dostatečně zřejmé, že odsouzený J. L. se v odvolacím řízení nezdržoval ve svém bydlišti, pokusy odvolacího soudu ho zastihnout byly neúspěšné, takže musel být vydán příkaz k zatčení. K tomu nedošlo, protože se odsouzený nakonec sám dostavil k odvolacímu soudu a dobrovolně se zúčastnil veřejného zasedání. Tím, že se odsouzený vyhýbal probíhajícímu trestnímu řízení z důvodů, které jeho rodiče ve stížnosti uvádějí, naplnil podmínky § 73a odst. 3 písm. a) tr. ř., neboť neoznámil změnu svého pobytu a skrýval se, čímž znemožňoval doručení předvolání. Okresní soud správně považoval podmínky výše uvedeného ustanovení za naplněny a rozhodnutí o připadnutí peněžité záruky ve výši 60 000 Kč státu je rozhodnutím správným a zákonu odpovídajícím, byť má nepochybně nepříznivý dopad na finanční situaci rodičů odsouzeného. Tento stav však vznikl výlučně v důsledku jednání odsouzeného J. L. a při přijímání peněžité záruky byli rodiče o možných následcích náležitě poučeni.

Stížnostnímu soudu nezbylo za dané situace, než zamítnout stížnost rodičů odsouzeného J. L. a K. L. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., neboť důvody pro změnu napadeného usnesení shledány nebyly.